

เวที ประชุมผู้นำโลก ลงนาม ปฏิญญา เชียงใหม่

1. เรายืนยันพันธกรณีที่ได้ให้ไว้ในการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ 1 (ณ เมืองเบปปู ประเทศญี่ปุ่น ปี 2550) ที่จะให้ลำดับความสำคัญอย่างสูงในประเด็นด้านน้ำและสุขภาพในวาระแห่งชาติของแต่ละประเทศ และให้มีการจัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสมในภาคน้ำและสุขภาพ
2. เราส่งเสริมให้บรรลุประเด็นการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติเป็นส่วนหนึ่งของวาระการพัฒนาภายหลังปี 2558 ของสหประชาชาติเพื่อรับมือกับความท้าทายในการลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน อันเกิดจากน้ำท่วม ภัยแล้ง และภัยพิบัติทางธรรมชาติอื่นๆ
3. เราจะเร่งรัดกระบวนการนำแผนการบริหารจัดการน้ำเชิงบูรณาการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามความเหมาะสม ในขณะที่สนับสนุนแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศและการจัดการน้ำที่ดี
4. เราจะยกระดับความร่วมมือระดับภูมิภาคและระหว่างประเทศในการแบ่งปัน แลกเปลี่ยน และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการและเทคโนโลยี ตลอดจน แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรน้ำเชิงบูรณาการ
5. เราจะส่งเสริมการใช้ทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ซึ่งรวมถึงในการใช้น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค อุตสาหกรรม และการเกษตร ตลอดจนการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ
6. เราจะปรับปรุงระบบชลประทานในภาคการเกษตรที่มีการใช้น้ำปริมาณมากให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการส่งเสริมการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ
7. เราจะเพิ่มการถ่ายโอนเทคโนโลยี เสริมสร้างขีดความสามารถ และแลกเปลี่ยนความรู้เพื่อการใช้น้ำอย่างเหมาะสม และลดผลกระทบจากความเสียหายและภัยพิบัติด้านน้ำต่อการดำรงชีพของประชาชน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม
8. เราจะให้ความสำคัญต่อการใช้ข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนากระบวนการลดภัยพิบัติและการบรรเทาทุกข์ ซึ่งรวมถึงการเตือนภัยล่วงหน้า และการสร้างชุมชนที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาวะแวดล้อม ด้วยการพัฒนาขีดความสามารถ ธรรมชาติที่ตอบสนองต่อทุกภาคส่วน และการบริหารการเงินเชิงสร้างสรรค์

ปฏิญญาเชียงใหม่ ว่าด้วยภาวะผู้นำและพันธะผูกพัน เพื่อความมั่นคงด้านน้ำและการเผชิญภัยพิบัติด้านน้ำ ในการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 19-20 พฤษภาคม 2556 ซึ่งมีประมุขแห่งรัฐและหัวหน้ารัฐบาล ตลอดจนหัวหน้าคณะผู้แทนประเทศและประธานเจ้าหน้าที่บริหารขององค์การและบริษัทในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ได้เข้าร่วมการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 19-20 พฤษภาคม 2556 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของน้ำต่อการดำรงชีพมนุษย์ ต่อความมั่นคงของมนุษย์ ต่อสภาวะแวดล้อมและเศรษฐกิจ จำนวน 13 ข้อ ดังนี้

9. เราจะส่งเสริมการออกนโยบายและมาตรการเพื่อลดมลพิษด้านน้ำ การต่อสู้ การแปรสภาพเป็นทะเลทราย การปรับปรุงคุณภาพน้ำ และการปกป้องพื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ตลอดจนแหล่งธรรมชาติของน้ำจืดซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานของมนุษย์และธรรมชาติ
10. เราจะส่งเสริมการสร้างเครือข่ายและความเป็นหุ้นส่วนที่ดีขึ้นตามความเหมาะสมระหว่างภาครัฐและมีส่วนได้ส่วนเสียต่างๆ ในการจัดการการป้องกัน และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำที่สมเหตุสมผล รวมถึงการเสริมสร้างความเป็นหุ้นส่วนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
11. เราจะส่งเสริมให้มีการพิจารณาประเด็นด้านน้ำในการหารือเรื่องวาระการพัฒนาภายหลังปี 2558 ของสหประชาชาติตามความเหมาะสม
12. เราจะขอให้องค์กรหรือเรื่องน้ำแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกกระตือรือร้นในการสนับสนุนการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะข้างต้น และจะส่งเสริมให้มีการพิจารณาโยบายการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามความเหมาะสมในบริบทของการพัฒนาที่ยั่งยืน และการขจัดความยากจน รวมทั้งการจัดตั้งระบบข้อมูลด้านน้ำของภูมิภาคเอเชีย
13. เราขอขอบคุณรัฐบาลไทยและประชาชนชาวไทยด้วยความจริงใจในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับผู้นำด้านน้ำแห่งภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ครั้งที่ 2 และส่งเสริมให้ทุกประเทศเพิ่มความพยายามในการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะข้างต้นด้วยความมุ่งมั่นและความตั้งใจเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของเรา

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี กล่าวเปิดการประชุม Asia - Pacific Water Summit ครั้งที่ 2 ที่เชียงใหม่ เมื่อวันที่ 20 พฤษภาคม 2556 พร้อมด้วยผู้นำและผู้เชี่ยวชาญด้านน้ำจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก เข้าร่วม และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ โดยนายกรัฐมนตรีได้กล่าวให้เห็นถึงสภาพปัญหา ความท้าทาย และความจำเป็นที่ทุกประเทศและทุกภาคส่วนต้องร่วมกันรับผิดชอบและร่วมมือกัน เพื่อความมั่นคงด้านน้ำที่เป็นปัจจัยสำคัญของมวลมนุษยชาติในการดำรงอยู่ และการพัฒนา ดังนี้

“น้ำ” นั้น คือ “ชีวิต” เพราะมนุษย์ทุกคนตระหนักเสมอว่าเมื่อ **“ขาดน้ำ”** ย่อมหมายถึง **“ขาดชีวิต”** แต่ในทางตรงกันข้าม พลังของน้ำที่ไหลหลากหรือท่วมท้นเกินความจำเป็นก็มีอำนาจการทำลายล้าง และสามารถคร่าชีวิตมนุษย์ได้ไม่แพ้ภาวะแห้งแล้งขาดแคลน เมื่อ **“น้ำ”** เป็นสิ่งเชื่อมโยงความเป็นอยู่ เสริมสร้างคุณภาพชีวิต เป็นเส้นทางคมนาคม เป็นปัจจัยการผลิตทั้งในภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่หล่อเลี้ยงความอยู่ดีมีสุขของมวลมนุษยชาติ และเป็นพื้นฐานแห่งการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร (Food Security) ตลอดจนการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) **“น้ำ”** จึงเป็นทรัพยากรและสมบัติของมวลมนุษยชนทุกคน ไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง หรือแม้แต่ประเทศใดประเทศหนึ่ง ดังนั้น ดินฉันจึงเห็นด้วยกับนายบัน คี มูน เลขาธิการสหประชาชาติ ที่ได้เคยกล่าวไว้ว่า **“น้ำ”** เป็นเรื่องสิทธิมนุษยชน ซึ่งเราทุกคนควรปกป้องรักษา

ดังนั้น การประชุมที่ศูนย์ประชุมแห่งนี้ ในช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาและในวันนี้จึงมีความสำคัญยิ่ง ทั้งยังสอดคล้องกับการที่ปีนี้เป็นปีสากลแห่งสหประชาชาติว่าด้วยความร่วมมือด้านน้ำ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อหารือประเด็นสำคัญต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านน้ำ (Water Security) และภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ

สำหรับดินฉันแล้ว ดินฉันมีความเห็นว่า ธรรมชาติย่อมต้องมีความสมดุล ด้วยในระบบนิเวศน์ ความสมดุลของน้ำย่อมมีผลต่อความสมดุลในการใช้ชีวิตของมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ แต่ในขณะเดียวกันเมื่อคิดถึงประเด็นปัญหาเรื่องน้ำ ความไม่สมดุลที่เกิดขึ้นก็มีมิติที่หลากหลาย ซึ่งเป็นเหตุผลหลักที่ทุกท่านมาร่วมประชุมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเพื่อแก้ไขปัญหากันในที่นี้

มีข้อเท็จจริงที่ว่าปริมาณน้ำบนโลกใบนี้ส่วนใหญ่แล้วเป็นน้ำเค็ม และน้ำจืดมีปริมาณสัดส่วนที่ต่ำกว่ามาก ซึ่งนับวันมนุษย์ได้ใช้น้ำจืดอย่างสิ้น

เปลือง ซ้ำยังทำลายแหล่งกำเนิดน้ำไม่ว่าจะด้วยการตัดไม้ทำลายป่า หรือทำให้สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ มีมลภาวะ จนทำให้เกิดภาวะโลกร้อน และปรากฏการณ์เรือนกระจก (Greenhouse Effect) ส่งผลให้น้ำจืด

ที่เป็นน้ำสะอาดหุดหาย เป็นบ่อเกิดของโรคร้ายไข้เจ็บ ในขณะที่น้ำทะเลเอ่อท่วมจากการที่น้ำแข็งขั้วโลกละลาย เกาะหลายเกาะ หรือแม้แต่ประเทศทั้งประเทศเสี่ยงต่อการจมนหายไปนในท้องสมุทร พร้อมๆ กับที่พายุขนานาประเภทไม่ว่าจะเป็นเฮอริเคน ทอร์นาโด ไซโคลน หรือพายุฝนธรรมดาได้ทวีความรุนแรงจนเกิดภัยพิบัติในบริเวณกว้างอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน

นักวิชาการด้านน้ำและระบบนิเวศน์เชื่อว่า วิกฤติของมนุษยชาติที่กำลังจะมาถึงจะเกี่ยวข้องกับความมั่นคงด้านน้ำ บางคนถึงกับทำนายว่า

“น้ำ” นั้น คือ “ชีวิต”
เพราะมนุษย์ทุกคนตระหนักเสมอว่าเมื่อ “ขาดน้ำ” ย่อมหมายถึง “ขาดชีวิต” แต่ในทางตรงกันข้าม พลังของน้ำที่ไหลหลากหรือท่วมท้นเกินความจำเป็นก็มีอำนาจการทำลายล้าง และสามารถคร่าชีวิตมนุษย์ได้ไม่แพ้ภาวะแห้งแล้งขาดแคลน

การแย่งชิงน้ำ จะเป็นต้นเหตุของสงครามในอนาคตในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศมีผลกระทบต่อชีวิตของประชาชนในภูมิภาคเช่นกัน ตามสถิติที่ปรากฏทวีปเอเชียมีประชากรคิดเป็นร้อยละ 60 ของประชากรโลก แต่การเข้าถึงน้ำของผู้คน คิดเป็นเพียงร้อยละ 30 ของปริมาณน้ำทั้งหมดในโลก และทุก 1 ใน 5 คนในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ขาดการเข้าถึงน้ำดื่มที่สะอาดปลอดภัย

ในขณะเดียวกันเอเชียยังคงเป็นภูมิภาคที่มีแนวโน้มที่จะเกิดภัยพิบัติเกิดขึ้นมากที่สุดในโลก ที่หลายคนเชื่อว่าศตวรรษนี้จะเป็นยุคทองของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกในมิติของการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความผันผวนนั้นจะเป็นจริงไม่ได้ หากพวก

เราไม่แก้ปัญหการบริหารจัดการน้ำอย่างจริงจัง

ดินฉันขอใช้โอกาสนี้เล่าถึงประสบการณ์ของประเทศไทย ตั้งแต่วันแรกที่ดินฉันดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดินฉัน รัฐบาล และพี่น้องประชาชนคนไทยต้องรวมพลังกันเพื่อเผชิญ (ฝ่าฟัน) กับมหาอุทกภัยที่ร้ายแรงที่สุดในประวัติศาสตร์ของชาติไทย มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากและผู้คนหลายพันคนต้องไร้ที่อยู่อาศัย รายได้จากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ในช่วงสามไตรมาสแรกของปี พ.ศ. 2554 สูญเสียไปสิ้น ส่งผลให้การเจริญเติบโตในปีดังกล่าวต้องติดลบ

แม้กระนั้นก็ตาม ประเทศไทยก็สามารถฟันฝ่ามหาอุทกภัยครั้งนี้ไปได้ ด้วยความมีเอกภาพของประชาชนชาวไทย และความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างทุกภาคส่วนในสังคมไทย และที่สำคัญเราได้เปลี่ยนวิกฤต

ให้เป็นโอกาส โดยรัฐบาลได้ลงทุนเป็นจำนวนเงินหนึ่งหมื่นสองพันล้านดอลลาร์สหรัฐในการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ

โดยได้ดำเนินการตามแนวทางพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ได้ทรงอุทิศพระวรกายมาโดยตลอดพระชนม์ชีพ เพื่อจัดการกับปัญหาด้านน้ำของประชาชนชาวไทย การดำเนินการดังกล่าวจึงทำให้ได้รับความเชื่อมั่นทั้งจากชุมชนและภาคธุรกิจระดับโลกคืนกลับมา และปัจจุบันเศรษฐกิจของเราได้เติบโตขึ้นถึงร้อยละ 6.4 ในปีที่แล้ว

ในการดำเนินการบริหารจัดการน้ำเราควรให้ความสำคัญกับการดำเนินการที่ครอบคลุมและสอดคล้องกันทั้งระบบ เนื่องจากภัยธรรมชาติไม่รู้จักคำว่าพรมแดน ไม่รู้จักความแตกต่างของผู้คน น้ำไหลจากที่สูงไปที่ต่ำตามภูมิประเทศพวกเราทุกคนจึงควรที่จะมาร่วมมือกันในการส่งเสริมความมั่นคงด้านน้ำ (Water Security)

โดยเน้นการแก้ปัญหาที่ต้นทาง และลดกิจกรรมของมนุษย์ที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอากาศ เพราะดิฉันได้ประสบด้วยตนเองแล้วว่า ต้นทุนของการร่วมมือกันในการวางแผนและลงทุนในการป้องกัน (Prevention) นั้นจะต่ำกว่าค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่เราจะต้องมาแก้ปัญหาและฟื้นฟู (Recovery) หลังจากการเกิดเหตุภัยพิบัติและอุทกภัย นอกจากนี้ ความร่วมมือในการบริหารจัดการน้ำที่ดี และสร้างสรรค์จะสามารถทำให้เกิดประโยชน์ต่อภาคการเกษตร และอุตสาหกรรม ซึ่งจะนำไปสู่ความมั่งคั่งของประชาชนและประเทศอีกด้วย

ทั้งนี้ ไม่มีประเทศใดในภูมิภาคนี้สามารถจัดการกับสิ่งท้าทายเหล่านี้ได้เพียงตามลำพัง ทางเลือกเดียวของเราคือ ต้องสร้างพลังขับเคลื่อนให้เกิดความร่วมมือที่ใกล้ชิดขึ้นในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยประเทศไทยก็พร้อมที่จะมีบทบาทร่วมอย่างเต็มที่

- เราต้องร่วมกันปลูกป่าและรักษาแหล่งน้ำที่เป็นต้นน้ำ
- เราต้องร่วมกันลดมลพิษและภาวะโลกร้อน
- เราต้องยืนยันในเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงแหล่งน้ำที่สะอาด
- เราต้องร่วมกันวางระบบบริหารจัดการน้ำ ตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ ในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก

- เราต้องช่วยกันสร้างระบบพยากรณ์อากาศและการเตือนภัยที่แม่นยำมีประสิทธิภาพโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

ดิฉันดีใจที่ได้ทราบว่าในการหารือช่วง 2-3 วันที่ผ่านมา ได้มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นทั้งในเรื่องความสัมพันธ์ของความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ, อาหาร และน้ำ, ความมั่นคงของการใช้น้ำในเขตเมือง, ความเกี่ยวข้องกับประเด็นด้าน

“
**ดิฉันหวังว่าประชุมครั้งนี้
จะนำไปสู่ความร่วมมือ
ระหว่างพวกเราทุกคน
อย่างต่อเนื่อง ในการ
เสริมสร้างเอเชีย-แปซิฟิก
ให้มีภูมิคุ้มกันต่อน้ำ
และต่อภัยพิบัติที่ตียิ่งขึ้น**
”

สิ่งแวดล้อม, การสร้างความมั่นคงด้านน้ำสำหรับการใช้ครัวเรือน, การวางระบบป้องกันความเสี่ยง และการจัดการกับความท้าทายจากภัยพิบัติ ฯลฯ ซึ่ง ดิฉันพร้อมจะสนับสนุนความคิดที่ดี ๆ เหล่านี้ ให้เป็นจริง!

ท้ายที่สุดนี้ ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ประเทศในเอเชีย-แปซิฟิกจะร่วมมือกับภูมิภาคอื่นๆ ในเวทีสหประชาชาติและในเวทีอื่นๆ เพื่อจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมแนวทางอย่างมีองค์รวมในการจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืนและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ ในขณะที่เราพยายามจัดการกับประเด็นเหล่านี้ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ เราต้องแน่ใจว่าประเด็นเหล่านี้จะถูกบรรจุในวาระ

การพัฒนาภายหลังปี ค.ศ. 2015

ดิฉันหวังว่าประชุมครั้งนี้จะนำไปสู่ความร่วมมือระหว่างพวกเราทุกคนอย่างต่อเนื่อง ในการเสริมสร้างเอเชีย-แปซิฟิกให้มีภูมิคุ้มกันต่อน้ำและต่อภัยพิบัติที่ตียิ่งขึ้น”

ข้อสรุปในเวทีคู่ขนาน

การประชุมวิชาการด้านน้ำใน 7 หัวข้อ ได้แก่

1. ความสัมพันธ์ของความมั่นคงด้านเศรษฐกิจ
  2. อาหารและน้ำ
  3. ความมั่นคงของการใช้น้ำในเขตเมือง
  4. ความเกี่ยวข้องกับประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม
  5. การสร้างความมั่นคงด้านน้ำสำหรับการใช้ในครัวเรือน
  6. การวางระบบป้องกันความเสี่ยง
  7. การจัดการกับความท้าทายจากภัยพิบัติ
- ซึ่งทั้งหมดเป็นหัวข้อที่ประเทศไทยเป็นผู้เสนอ โดยใช้กรณีศึกษาจากสถานการณ์น้ำในประเทศไทย

มีข้อสรุปเบื้องต้นในการทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงน้ำสะอาด ปัจจัยขั้นพื้นฐานของการดำรงชีวิต ที่เป็นความมั่นคงทางน้ำ และรับมือกับความท้าทายทางน้ำในรูปแบบใหม่ รวมทั้งพัฒนาองค์ความรู้ และจัดตั้งเครือข่ายแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างกัน และถึงแม้ที่ประชุมจะยอมรับว่า หลายๆ ปัญหายังยากต่อการจัดการและแก้ไขปัญหาได้ แต่ก็พร้อมที่จะร่วมผลักดันวาระเรื่องนี้เป็นนโยบายเร่งด่วนสำหรับทุกประเทศ และในระดับภูมิภาค โดยกำหนดเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goal) ซึ่งจะเป็เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษในอนาคต และถือเป็นประเด็นที่ประเทศไทยมีส่วนร่วมและมีบทบาทนำในเวทีโลก

การประชุมของกลุ่มเยาวชนจาก 14 ประเทศ (Youth Water Forum 2013) เป็นที่น่ายินดีที่เยาวชนที่เข้าร่วมการประชุมได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างกัน ซึ่งให้เห็นถึงความตื่นตัวของเยาวชนคนรุ่นใหม่ต่อวาระน้ำ ที่จะมึผลกระทบต่อในรูปแบบต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยกลุ่มเยาวชนได้ร่วมกันแสดงเจตนารมณ์สรุปไว้ใน 3 หัวข้อคือ

1. ปลูกจิตสำนึกการรักษาและพัฒนาอย่างยั่งยืน
2. กระทรวงศึกษาธิการของแต่ละประเทศ จะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวกับการอนุรักษ์ที่มีประสิทธิภาพให้กับเด็ก ตั้งแต่อนุบาล-อุดมศึกษา
3. ผลักดันให้ประชาชนได้มีตระหนักถึงคุณค่าน้ำและใช้ทรัพยากรทุกประเภท โดยเฉพาะทรัพยากรน้ำอย่างมีจิตสำนึกและรู้คุณค่า

คำกล่าวของผู้นำประเทศต่างๆ ในการประชุมครั้งนี้

น.ส.ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ระบุว่า "ไม่มีประเทศใดในภูมิภาคนี้สามารถจัดการกับสิ่งทำลายเหล่านี้ได้เพียงตามลำพังทางเลือกเดียวของเราคือ ต้องสร้างพลังขับเคลื่อนให้เกิดความร่วมมือที่ใกล้ชิดขึ้นในระดับภูมิภาคและระดับโลก โดยไทยพร้อมจะมีบทบาทร่วมอย่างเต็มที่"

สมเด็จพรราชาธิบดี ฮัสซานัล โบลเกียห์ ประมุขแห่งบรูไน ชี้ว่าจำนวนประชากรที่เพิ่มสูงขึ้นแต่ขาดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ให้เกิดประสิทธิภาพและสอดคล้องกับปริมาณการอุปโภคและบริโภค ทำให้เกิดปัญหา ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญและร่วมมือกันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก รวมถึงการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และโลกต้องบูรณาการให้เกิดแนวทางร่วมกัน จัดลำดับความสำคัญและเร่งรัดการดำเนินการให้เป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างความตระหนักรู้และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ส่งผลร้ายต่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และความรับผิดชอบร่วมกัน

นายราตู เอฟีลี ไนลาติเกา ประธานาธิบดีฟีจี กล่าวว่า ประเทศที่เป็นเกาะประสบปัญหาน้ำแล้งทุกปี รัฐบาลได้ออก พ.ร.บ.บริหารจัดการน้ำ เพื่อคุ้มครองการใช้น้ำ เพื่อให้ประชากรเข้าถึงน้ำที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

นางซีก ฮาลินา นายกรัฐมนตรีบังกลาเทศ กล่าวว่า ปัญหาการบริหารจัดการน้ำมีประเด็นสำคัญ เช่น ต้องมีการวางแผนในระดับชาติ ให้ความสำคัญกับสิทธิบัตร เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับน้ำ การบริหารจัดการเชิงวัฒนธรรมเพื่อการใช้งานอย่างเหมาะสม การสร้างความตระหนักถึงคุณค่าของน้ำเพื่อความมั่นคงในทุกมิติ และปัญหาของประชากรที่อาศัยอยู่ตามลุ่มน้ำ ต้องมีการติดตามและวางแผนดูแล การบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพต้องมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และมีเครือข่ายการทำงานร่วมกันในระดับต่างๆ จนถึงในมิติของสหประชาชาติ เพราะน้ำคือชีวิตและมีค่าสำหรับมนุษย์ทุกหมู่เหล่า

นายซอง ฮง-วอน นายกรัฐมนตรีเกาหลี ระบุว่า การเปลี่ยนแปลงต่างๆ อยู่ในมือและความรับผิดชอบของทุกประเทศและทุกภาคส่วน จึงต้องมาบูรณาการด้วยความมุ่งมั่น ระดมสรรพกำลังการแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์

ซีก โมฮัมหมัด บิน ราซิด อัล มักทุม นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า การบริหารจัดการน้ำ ภาวะโลกร้อน การพัฒนาที่ยั่งยืนล้วนแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน ขอชื่นชมไทยหลังปัญหาอุทกภัยครั้งร้ายแรงได้ดำเนินการอย่างแข็งขันในการวางแผนและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการน้ำ พร้อมจะขอเรียนรู้ประสบการณ์จากไทย

นายโมอานา การ์กัส คาโลซิล นายกรัฐมนตรีวานูอาตู กล่าวว่า วานูอาตู ประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิกต้องเผชิญกับความท้าทายจากภัยพิบัติต่างๆ พายุ น้ำท่วม และภูเขาไฟระเบิดที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการขาดแคลนน้ำอยู่เสมอ จึงเชื่อว่าทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ประชาชนและภาคเอกชนต้องร่วมมือกันและเรียนรู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์จากประเทศต่างๆ เพื่อบรรลุแนวทางการจัดการน้ำอย่างยั่งยืนร่วมกัน

นายยุก เจริญ ประธานสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ สมัยที่ 67 ชื่นชมพระอัจฉริยภาพและพระอุตสาหะของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในการพัฒนาระบบชลประทาน และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพให้แก่ประชาชนชาวไทยและเน้นย้ำให้ทุกประเทศผลักดันนโยบายของตนสู่เป้าหมายของสหประชาชาติ ในการบรรลุการพัฒนาที่สหัสวรรษ หรือ Millennium Development Goal ทั้งนี้ ยังได้ชื่นชมการจัดการน้ำของรัฐบาลไทย เมื่อเหตุการณ์อุทกภัยใหญ่ปี 2554 ที่ผ่านมามีด้วย

นายทองสิง ทាំมะวง นายกรัฐมนตรีลาว เห็นว่า ประสบการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นนำมาซึ่งการตระหนักว่า ต้องร่วมมืออย่างใกล้ชิดและสนับสนุนกันเพื่อแก้ปัญหาและรับมือกับภัยพิบัติต่างๆ ทั้งน้ำท่วม น้ำแล้งหรือพายุต่างๆ

“การบริหารจัดการน้ำเราควรจะทำให้ความสำคัญกับการดำเนินการที่ครอบคลุมและสอดคล้องกันทั้งระบบ เนื่องจากภัยธรรมชาติไม่รู้จกคำว่าพรมแดน ไม่รู้จกความแตกต่างของผู้คน น้ำไหลจากที่สูงไปที่ต่ำตามภูมิประเทศพวกเราทุกคนจึงควรที่จะมาร่วมมือกันในการส่งเสริมความมั่นคงด้านน้ำ”

“ดิฉันได้ประสบด้วยตนเองแล้วว่า ต้นทุนของการร่วมมือกันในการวางแผนและลงทุนในการป้องกัน นั้นจะต่ำกว่าค่าเสียหายที่เกิดขึ้นจากการที่เราจะต้องมาแก้ปัญหาและฟื้นฟู หลังจากการเกิดเหตุภัยพิบัติและอุทกภัย”

จากคำปาฐกถาของ น.ส. ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี